

Den første Sag paa Dagsordenen var: **Ærede Behandling af „Forflag til Lov om Betalingen for de til Skifteves. henhørende Forretninger m. m.“** (Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 825 ff.)

Der var til denne Behandling stillet følgende **Ændringsforslag:**

Af Udvalget:

Til § 3.

1) „Repartition“ i Slutningen af andet Stykke forandres til „Slutning“.

Til § 7.

2) 1ste Linie affattes saaledes: „Udenfor Kjøbenhavn tilkommer der de Mænd, der af Skifteretten benyttes som Vidner ved Boers Behandling, hver“, og efter „Burderringskoner“ i næstsidste Linie indskrives som et nyt Stykke:

„For Kjøbenhavn ordnes Forholdet af Justitsministeriet“, hvorhos sidste Punktum gjøres til et nyt Stykke.

Til § 12.

3) Første Stykke udgaar fra „tages under Behandling“ til Slutningen, og i dets Sted sættes: „ikke ere sluttede eller udleverede inden den Dag, da Loven træder i Kraft; dog bliver Gebyret for saadanne enkelte under et Bods Behandling tidligere foresaldne Skifterets handlinger, for hvilke der efter denne Lov ikke kan fordres særskilt Betaling, at erlægge efter den tidligere Lovgivning, for saa vidt det tilkommer Retsbetjenten.“ Fra samme Tidspunkt indskrives i ørigt alle de Skifteforvalterne og Skiftekræverne hidtil tilfaldende Gebyrer i Statskassen“.

De stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets endelige Vedtagelse fattedes under Et under Forhandling.

Ordføreren (E. H. Nielsen): Man tør maaffe haabe, at de Ændringsforslag, som ere stillede, ikke skulle lægge Lovforslaget uoverstigelige Hindringer i Veien, om de bleve vedtagne. Jeg skal efter Sædvane med nogle faa Ord tillade mig at begrunde dem. Hvad først Ændringsforslaget under Nr. 1 angaar, vil det ses, at det er en Overfættelse af Ordet „Repartition“, og det er det samme Udtryk, som er brugt i Forslaget til Lov om Skifte af Døds- og Føllesbo osv. i § 50. Der kaldes denne Handling „Slutning“, saa man tør vel gaa ud fra, at den høitærede Finantsminister ikke vil have Noget mod det Udtryk at indvende. Hvad dernæst Ændringsforslaget til § 7 angaar, da have vi troet at burde stille det af Senhyn til, at man ellers frygtede for, at Burde-

ringssmændene i Kjøbenhavn kunde faae altfor stor Betaling. Det vil nemlig ses, at to Kroner er ves mindst for hver Forretning; men efter hvad der er oplyst, kunne Burderingsmænd være med til 8 Forretninger een og samme Dag, saa det vil selvfølgelig blive en rigelig stor Betaling, ja, man tror, at den vil blive for stor. Paa Landet, hvor der jo skal reises og foretages Forberedelser forinden selve Forretningen, kan man vistnok holde den større end her i Kjøbenhavn. Man har derfor troet at kunne lade det staa udenfor Kjøbenhavn, men rettest at overlade det til Ministeriet at afgjøre, hvor stor Betalingen i Kjøbenhavn passende kan være, idet man har troet at kunne gaa ud fra, at Justitsministeriet ikke vil fastsætte en høiere Betaling, end rimeligt er. Hvad endelig Ændringsforslaget til § 12 angaar, vil det let ses, at det er stillet af Senhyn til de Boer, som ikke ere sluttede, naar dette Lovforslag udfommer. Der kan jo være et Bo ganske nylig taget under Behandling, naar dette Lovforslag træder i Kraft, og det vil ifølge nærværende Lovforslag have at erlægge fuld Betaling. Det har man troet at være mindre rigtigt, og man har derfor tilladt sig at stille det Ændringsforslag, for at den ved dette Lovforslag fastsatte Betaling kan finde Anvendelse paa de Boer, som ikke ere sluttede, naar nærværende Lov udfommer. Derimod har man ikke troet, at det vilde være rigtigt at lade de Retsbetjente, som ifølge de ældre Love havde en vis Ret til at faae Betaling, lide noget Tab derved; det er Grunden til Ændringsforslaget Nr. 3, og jeg skal afvente, hvad den ærede Finantsminister har at sige til disse Ændringsforslag, idet jeg vel kan tænke, at muligvis Ændringsforslaget Nr. 3 kan være det, der fra hans Side kan volde de største Betænkkeligheder, da jo Statskassen derved kommer til i det Mindste foreløbig en Gang at lide noget Tab derved.

Finantsministeren: Ved det til § 3 under Nr. 1 stillede Ændringsforslag skal jeg ikke gjøre nogen Erindring. Jeg anser det for at være en ren Redaktionsændring, der er stillet for at bringe Overensstemmelse tilveie imellem denne Lov og den anden Lov angaaende samme Gjenstand, som staaar paa Dagsordenen efter denne. — Ei heller skal jeg gjøre nogen Erindring ved Forslaget under Nr. 2 til § 7, thi jeg tror, at Forholdet maaffe ikke vil stille sig ganske saaledes, som den ærede Ordfører mente, idet det nemlig kun er for hver Gang Retten sættes, men ikke for hvert Bo, som kommer under Behandling ved samme Skifteret, at det omhandlede Gebyr skal udredes. Jeg skal dog som sagt for mit Vedkommende ikke gjøre nogen Erindring imod, at det overlades til Justitsministeriet at ordne dette Spørgsmaal. — Hvad derimod Ændringsforslaget under Nr. 3 til § 12 angaar, maa jeg meget beklage, at det ærede Udvalg ikke har fundet Anledning til at konferere